

eensstemmelse med Lovgivningens almindelige Grundsætninger, og de kunne ikke undlade at gjøre det, fordi de selv ikke hvide de Afsoningsbestemmelser, som den lovgivende Magt til den givne Tid endnu hævder. Jeg tør sige, at det, naar ellers ingen Forandring gjøres, vil være umuligt for Domstolene, istedetfor at diktere Bengebøder — og derved aabne en eventuel Afgang til en Afsoning paa Personen — at vælge nogen Tids simpelt Fængsel, om man end her ved Siden af Bengebøderne sætter som en anden, under visse Omstændigheder mere passende Straf simpelt Fængsel indtil 3 Maaned. Naar dette nu er saa, og naar dertil kommer, at vi desuden tør haabe om ikke ret lang Tid at komme til billigere og mere passende Afsoningsbestemmelser i det Hele taget end dem, vi nu have, hvorved de Hensyn, som de ærede Herrer nu ville tage, tør antages ganske at ville bortfalde, saa maa jeg dog virkelig henstille til det høie Thing, om man dog ikke, i alt Fald for Harmonien i Lovgivningen, bør undlade at optage denne Bestemmelse: „indtil 3 Maaneders Fængsel“, en Bestemmelse, der støder Enhver, som er noget fortrolig med Lovens Aand og Grundsætninger, og tilmed end ikke tilveiebringer, hvad de ærede Medlemmer efterstræbe ved at ønske den optagen.

Det, som idag nærmest har bragt mig til at begjære Ordet, er iøvrigt den Omstændighed, at man har rettet en Opfordring til det Mindretal, der har stillet Forslaget under Nr. 32 om at frafalde det, da allerede een af Forslagsstillerne, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen), for sit Vedkommende har taget det tilbage. Jeg troer nu egentlig ikke, at der er saa overordentlig megen Forskjel mellem Endringsforslagene under Nr. 31 og 32, i Særdeleshed ikke, naar det under Nr. 31 ændres i den Retning, som er antydet af den høitærede Minister, og som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har erklæret sig villig til at gaae ind paa; men der bliver dog altid Noget tilbage, som gjør det mindre ønskeligt for mig ved denne Behandling at frafalde Endringsforslaget under Nr. 32, og jeg troer at kunne afgive denne Erklæring ogsaa paa min ærede Medforslagsstiller's (Klein)

Begne. Der er mellem disse to Endringsforslag navnlig den Forskjel, at Forslaget under Nr. 31 fremhæver Adfæltelsen mellem offentlige Forsamlinger under aaben Himmel og andre offentlige Forsamlinger, altsaa dem under Huus, medens Forslaget under Nr. 32 ikke ved denne Leilighed har fundet en saadan Adfæltelse fornøden, men giver en Fællesbestemmelse for begge Slags offentlige Forsamlinger. Vi have nemlig troet, at naar en offentlig Forsamling, den være under aaben Himmel eller i Huus, udarter i den Grad, at Uordenen maa siges at have Karakteren af Ufred eller Tumult, saa bør Politiet, forsaavidt det er tilstede, kunne hævde Forsamlingen. Det er nu ogsaa erkjendt af det ærede Fleertal, at Politiet skal kunne straffe ind ved saadanne Leiligheder, selv naar Forsamlingen er i Huus, men efter Fleertallets Formening maa denne Politiets Indstriden ikke kunne gaae videre end til at anholde eller med Magt fjerne Fredsforskyrterne, medens Mindretallet, som sagt, mener, at Politiet skal kunne fordrive Forsamlingen hævet og i fornødent Fald lade Lokalet rømme. Forskjellen mellem de to Foranstaltninger, som Politiet, efter disse Forslag, skulde kunne træffe, vil imidlertid meget ofte være faktisk umulig; thi, naar, som Fleertallet indbrømmer, Politiet dog skal kunne anholde eller med Magt fjerne Fredsforskyrterne, men Tumulten har faaet en saa almindelig Karakter, at den maa siges at være rundt omkring i Forsamlingen, og Tumultanterne altsaa ikke ere at finde paa enkelte Punkter, men indbefatte saa at sige hele Forsamlingen, saa vil det ikke være muligt at anholde disse eller med Magt fjerne dem, uden at man faktisk kommer til at lade Lokalet rømme. Jeg troer, at Politiet under saadanne Omstændigheder vel maatte kunne forsvare at gjøre det Samme, uden at det udtrykkelig siges i Loven, som vi mene udtrykkeligen bør hjemles i Loven, nemlig at rydde Lokalet, og forsaavidt vilde det endog blive uden nogen virkelig Betydning med Fleertallet at forholde Politiet denne udtrykkelige Lovhjemmel, som vi mene hellere ligesvem maa gives.

Jeg kan heller ikke see nogen Utydelighed i Affattelsen af Endringsforslaget under Nr. 32; man kan jo vel sige, at det er en Skjønssag,